

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4C/221/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202825
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8614202825.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci žalobcu: E. Q., nar. XX.XX.XXXX, U. ulica XXXX/XX, XXX XX J., občan SR, pr. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária, Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov proti žalovanému: Slovenská republika, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrová 2, 812 85 Bratislava, o zaplatenie 1229,64 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1229,64 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 25.03.2014 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči pôvodne žalovanému Slovenskej republike - Ministerstvu vnútra SR /ďalej SR - MV SR/, zaplatenia sumy 1229,64 eur s 5,25 % úrokom z omeškania od 14.03.2014 do zaplatenia, ďalej sumy vo výške 83,06 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 14.3.2014 do zaplatenia z titulu náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, ako aj náhrady trov konania, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu odôvodnil tým, že na základe uznesenie Okresného riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Poprad zo dňa 7.12.2008 ČVS: ORP-1261/OVK-PP-2008 bolo voči nemu začaté trestné stíhanie pre zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1, písm. a/ Trestného zákona a následne prokurátor Okresnej prokuratúry Bardejov podal na Okresný súd v Bardejove dňa 1.7.2009 obžalobu zo dňa 24.6.2009 č.k. Pv 62/09-14 pre zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.. V konaní pred súdom si v súlade

s ust. § 39 ods. 4 Tr. por. zvolil k dovtedajšiemu obhajcovi JUDr. Igorovi Šafrankovi aj druhého obhajcu JUDr. Ambróza Motyku - advokáta so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov. Obhajca JUDr. Ambróz Motyka si odmenu a hotové výdavky uplatnil v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej advokátska tarifa-AT) vo výške 1229,64 eur. Vyčíslené trovy obhajoby svojmu obhajcovi - advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi zaplatil vo výške 1229,64 eur dňa 24.7.2013. Vzhľadom k tomu, že podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, je potrebné nárok na náhradu škody vopred predbežne prerokovať, zaslal prostredníctvom právneho zástupcu na Ministerstvo vnútra SR žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku zo dňa 11.9.2013, ktoré bolo doručené 13.9.2013. Ministerstvo vnútra SR ako

reakciu na jeho žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu listom zo dňa 16.9.2013 oznámilo, že nie je príslušným orgánom na prerokovanie žiadosti žiadateľa o náhradu škody, preto jeho žiadosť odstupuje Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Listom zo dňa 10.10.2013 mu Generálna prokuratúra SR oznámila, že rovnako nie je orgánom príslušným na konanie o jeho žiadosti, preto túto postupuje na Ministerstvo spravodlivosti SR. Ministerstvo spravodlivosti SR mu listom zo dňa 9.12.2013 taktiež oznámilo, že nie je orgánom oprávneným na prerokovanie jeho žiadosti. S právnym názorom, ktorý vo svojom liste uviedlo MS SR (príslušným orgánom je MV SR resp. GP SR) sa stotožňuje a zároveň poukazuje na judikatúru NS SR (uznesenie NS SR 3Cdo 194/2010 uverejnené aj v časopise Zo súdnej praxe č. 2/2014, uznesenie NS SR 6 Cdo 149/2011). Rovnako si uplatnil aj samostatný nárok na trovy konania za právne zastupovanie pri predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, ktorý právne odôvodnil ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ako príslušenstvo pohľadávky, ktoré tvoria náklady spojené s jej uplatnením : Hodnota veci : 1229,64 eur, Hodnota úkonu právnej služby : 61,41 eur, Úkony právnej služby : žiadosť poškodeného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 11.9.2013 (§13a ods. 1 písm. c/ AT) - 61,41 eur, režijný paušál - 7,81 eur, odmena advokáta spolu bez DPH - 69,22 eur, DPH 20% - 13,84 eur, odmena advokáta spolu (s DPH) 83,06 eur.

Súd doručil účastníkom poučenia o ich procesných právach a povinnostiach, žalovanému spolu so žalobou na vyjadrenie.

Žalovaná SR - MV SR sa k žalobnému návrhu písomne vyjadrila a žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Poukázala na to, že žalobca podal žalobu 20.5.2014, to znamená už za účinnosti zákona č. 412/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z., a teda po 1.1.2013. Dokonca aj samotná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 11.9.2013 (ďalej len „žiadosť“) bola podaná dňa 13.9.2013 (až po 1.1.2013). V uvedenom zákone chýbajú prechodné ustanovenia. Z týchto dôvodov má za to, že na dané konanie sa bude aplikovať znenie zákona č. 514/2003 Z.z. účinné od 1.1.2013. V súvislosti s uvedeným teda zastáva názor, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby bolo orgánom konajúcim v mene štátu v predmetnom spore Ministerstvo vnútra SR. V danom trestnom konaní prokurátor sťažnosť žalobcu zamietol a zároveň podal obžalobu. Z uvedených dôvodov má za to, že v predmetnej veci je orgánom príslušným konať v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky. Túto skutočnosť podporuje aj uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/126/2013-105 zo dňa 17.9.2013. V súdnej

veci trestné konanie začalo vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a bolo zavŕšené podaním obžaloby zo strany prokurátora okresnej prokuratúry. Prokurátor teda podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. Okresný súd potom bude vychádzať zo znenia ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b/ a písm. f/ zákona č. 514/2003 Z.z., a to v znení účinnom po 1.1.2013. Na to, aby vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, podľa § 3 ods. 1 v mene štátu konalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, musia byť splnené kumulatívne podmienky, a to, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník policajného zboru a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru alebo povereného príslušníka policajného zboru a zároveň nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu. V súdnej veci prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru (...) a zároveň prokurátor aj podal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu, a to dňa 30.12.2009. Ministerstvo vnútra SR žiadosť listom č. SLV-PS-65/2013 zo dňa 16.9.2013 postúpilo Generálnej prokuratúre SR v zmysle § 4 ods. 3 a § 15 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. ako príslušnému orgánu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala, aby súd za orgán oprávnený konať v mene štátu v predmetnej veci určil Generálnu prokuratúru SR.

Následne právny zástupca žalobcu v písomnom stanovisku uviedol, že táto problematika nie je v judikatúre súdov SR jednotná a ustálená a ani jednotlivé ústredné orgány štátnej správy nemajú jasno, kto je oprávnený konať v mene štátu v týchto právnych veciach. Ponechal preto na zváženie súdu, či v predmetnej veci má v mene štátu konať MV SR alebo GP SR.

Uznesením č.k.. 4C/221/2014-134 zo dňa 07.4.2014 súd pripustil zmenu v zastúpení účastníka konania na strane žalovaného tak, že žalovaným je Slovenská republika zastúpená Generálnou prokuratúrou, Štúrova 2, Bratislava./ďalej SR - GP SR/. Voči uzneseniu nebolo podané odvolanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.5.2016.

Na základe uvedeného Generálna prokuratúra SR doručila súdu 4.5.2016 vyjadrenie v ktorom uviedla, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu a žiadala žalobu zamietnuť. Má za to, že GP SR nie je v danej veci organizačnou zložkou príslušnou konať v mene štátu s poukazom na celkový priebeh trestného konania. Ďalej namietala výšku požadovanej náhrady škody, výšku požadovaných úrokov z omeškania a výšku požadovanej náhrady škody za právne zastúpenie pri predbežnom prejednaní nároku na náhradu škody i úroky z omeškania. Taktiež vzniesla námietku premlčania nároku a poukázala na celkový priebeh trestného konania.

Poukázala na tú skutočnosť, že v danej veci nešlo o prípad povinnej obhajoby. Obhajcu si zvolil sám, teda nevznikol mu nárok na náhradu škody. Vzhľadom na zistenia celkového trestného konania, čo sa týka skutkového aj právneho stavu, na osobitosť prejednávaneho prípadu, by práve priznanie uplatnenia nároku na náhradu škody navrhovateľovi bolo v rozpore s dobrými mravmi ako súhrnom etických všeobecne uznávaných a udržiavaných zásad. Nie je možné žalobcovi ani priznať nárok na náhradu škody spočívajúcej v úhrade cestovného a náhrady za stratu času svojmu obhajcovi. V rámci trestného konania boli dvaja obhajcovia, najprv bol Dr. Šafránko potom Dr. Motyka. V tomto smere poukázala na neúčelnosť týchto trov konania teda, že nie je možné duplicitne si uplatňovať tieto trovy aj vo veci OS Stará Ľubovňa 5C/298/2014.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na ktorom právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe.

Pokiaľ ide o nesúhlasné stanovisko Generálnej prokuratúry, ktorá s uplatneným nárokom nesúhlasí do základu, čiže navrhuje ho ako celok zamietnuť, táto argumentácia sa prieči základným princípom materiálno-právneho štátu, pretože pokiaľ bol žalobca občan SR, orgánmi, ktoré konajú za štát, najprv políciou, bolo mu vznesené obvinenie, následne bola prokurátorom podaná obžaloba, avšak súd vyslovil a právoplatne žalobcu z pod obžaloby okresného prokurátora oslobodil, takýto oslobodzujúci rozsudok má automaticky zrušujúci charakter vo vzťahu k uzneseniu o vznesení obvinenia. S celou argumentáciou, ktorá popiera samotný základ nároku na náhradu škody uvedený v predmetnom vyjadrení Generálnej prokuratúry žalobca nesúhlasil.

Ďalším argumentom uvedeným v danom vyjadrení Generálnej prokuratúry sa uvádza, že trovy obhajoby považujú rovnako za neúčelné, pretože žalobca si v predmetnej trestnej veci zvolil dvoch obhajcov - JUDr. Ambróza Motyku a JUDr. Igora Šafránka, tento názor nie je nijakým spôsobom podložený. V danom prípade si obaja obhajcovia uplatnili trovy obhajoby len v zákonom najnižšej možnej miere, teda uplatnili si tarifný nárok a to tak jeden, ako aj druhý obhajca. Obhajca vykonával obhajobu podľa pokynov klienta, rešpektoval predvolania policajtov, rešpektoval predvolanie súdu, v zmysle zákona, v zmysle advokátskej tarify, vyhlášky o náhradách advokátov si v súlade so zákonom vyúčtoval ako odmenu, tak aj náhradu za stratu času.

Poverený zástupca žalovanej vo vyjadrení plne zotrval na obsahu písomného stanovisku doručeného vo vyjadrení k žalobe.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, povereného zástupcu žalovanej, oboznámil sa so všetkými listinnými dôkazmi doloženými do spisu, ako aj kópiami spisov GP SR, MV SR, MS SR, spisom tunajšieho súdu 5C/298/2014 ako aj ďalšími a zistil tento skutkový stav:

Predmetom konania je náhrada škody vo výške 1.229,64 eur s 5,25 % úrokom z omeškania od 14.03.2014 do zaplatenia, ďalej sumy vo výške 83,06 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 14.3.2014 do zaplatenia, a to z titulu náhrady škody spôsobenej orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, a to rozhodnutím vydaným v trestnom konaní - uznesením policajného orgánu Okresného riaditeľstva PZ, Úrad Justičnej a kriminálnej polície Poprad ČVS: OLRP-1261/OVK-PP-2008 zo dňa 7.12.2008, ktorým bolo začaté proti žalobcovi trestné stíhanie pre zločin všeobecného ohrozenia podľa § 284 ods. 1, písm. a/ Tr. zák.

Dňa 22.12.2008 podal žalobca proti tomuto uzneseniu sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove Uznesením Pv 62/09-8 zo dňa 19.2.2009 zamietol ako nedôvodnú. následne prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove podal na Okresný súd v Bardejove na žalobcu dňa 1.7.2009 obžalobu.

Žalobca udelil plnomocenstvo na zastupovanie v trestnom konaní k dovtedajšiemu obhajcovi JUDr. Igorovi Šafrankovi aj druhému obhajcovi JUDr. Ambrózovi Motykovi, AK Stropkov.

Okresný súd Bardejov rozsudkom č.k. 2T/116/2009-344 zo dňa 14.2.2013, ktorý nadobudlo právoplatnosť dňa 2.3.2013, obžalovaného - žalobcu podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Právny zástupca žalobcu vyúčtoval dňa 24.7.2013 odmenu a náhrady za poskytnuté právne služby v trestnom konaní v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 1229,64 eur.

Žalobca uhradil právnemu zástupcovi sumu 1229,64 eur dňa 24.7.2013 v hotovosti do pokladne, čoho dôkazom je príjmový pokladničný doklad doložený do spisu /č.l. 19/

Právny zástupca žalobcu písomným podaním dňa 11.9.2013 adresoval Ministerstvu vnútra SR /MV SR/ žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá mu bola doručená 13.9.2013. MV SR prípisom zo dňa 16.09.2013 adresovalo právnemu zástupcovi žalobkyne odpoveď s tým, že nie je orgánom príslušným na prerokovanie žiadosti žiadateľa o náhradu škody, a preto ju odstúpilo Generálnej prokuratúre SR /GP SR/. Žiadosť bola doručená 24.09.2013.

Generálna prokuratúra SR prípisom zo dňa 10.10.2013 žalobcovi oznámila, že tiež nie je orgánom príslušným na konanie o žiadosti žalobcu a túto preto postúpila na Ministerstvo spravodlivosti SR /ďalej MS SR/

MS SR listom zo dňa 9.12.2013 žalobcovi a GP SR oznámilo, že tiež nie je orgánom oprávneným na prerokovanie žiadosti žalobcu. Dňa 12.12.2013 vrátilo žiadosť späť na GP SR a táto právemu zástupcovi JUDr. Ambrózovi znova listom zo dňa 17.12.2013 oznámila, že na svojom zamietavom stanovisku naďalej trvá.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára.

Podľa § 1 písm. a/ c/ Zák. č. 514/2003 Z.z. účinného od 1.1.2013, tento zákon upravuje
a/ zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnom moci pri výkone verejnej moci
c/ predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu

Podľa § 3 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.
Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu

a/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu

2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

Podľa § 4 ods. 1 písm. f/ citov. zákona koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu, v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní

Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 6 ods. 3 citovaného zákona ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 15 ods. 2 citovaného zákona ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.

Podľa § 16 ods. 1 citovaného zákona, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 18 ods. 1, 3 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 2 citovaného zákona. najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú podľa § 7 a 8.

Podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 151 ods. 1 Zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok), trovy nevyhnutné na vykonanie trestného konania vrátane vykonávacieho konania znáša štát; neznáša však vlastné trovy obvineného, zúčastnenej osoby a poškodeného, ani výdavky spôsobené zvolením obhajcu a splnomocnenca. Štát však znáša trovy na nutnú obhajobu, ktoré obvinenému vznikli v dôsledku podania sťažnosti pre porušenie zákona.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, /v znení platnom a účinnom od 1.7.2010 do 31.1.2013/, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, ďalej existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosť štátu je (až na prípady hodné osobitného zreteľa) podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov, smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti.

Jedným z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je preukázaná nezákonnosť rozhodnutia, ktorá viedla ku vzniku škody. Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného osobitného zákona je možné nárok uplatniť iba ak bolo príslušné rozhodnutie zrušené alebo zmenené. Zákonosť rozhodnutia o vznesení obvinenia nie je možné riešiť v konaní o náhradu škody ako predbežnú otázku. Vznesenie obvinenia je predbežne vykonateľné. Preto v súvislosti s ním prichádza v úvahu použitie výnimočného ustanovenia § 6 ods. 3 Zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Podľa § 6 ods. 2 tohto istého ustanovenia, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa. V úvahu prichádza tiež jeho zrušenie na základe sťažnosti pre porušenie zákona. Pokiaľ by bolo takéto rozhodnutie zrušené, prípadne zmenené, je splnenie uvedeného predpokladu vyplývajúceho z citovaných ustanovení zodpovednosti štátu za škodu nepochybné.

K uplatneniu práva na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia v danej veci došlo na základe tej skutočnosti, že žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Toto rozhodnutie nebolo zrušené. Je potrebné vziať na zreteľ, že po oslobodení spod obžaloby už neprichádza do úvahy podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia, pretože je to z hľadiska trestného konania bezpredmetné. V uvedenom prípade právoplatnosťou oslobodzujúceho rozsudku trestné konanie skončilo, čo znamená, že v konaní pred súdom sa spáchanie trestného činu nepotvrdilo a zakladá to nezákonnosť rozhodnutí o vznesení obvinenia, ktorých dôsledkom následne bolo samotné podanie obžaloby.

Zmyslom zákona č. 514/2003 Z. z. je, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi bola odstránená. Žalobca, ktorý bol spod obžaloby oslobodený, nesie materiálne dôsledky takéhoto rozhodnutia i keď sa ukázalo nesprávne. Je potrebné na neho hľadieť

ako na občana nevinného. Systematickým a logickým extenzívnym výkladom je možné dôjsť k záveru, že rovnaký význam (dôsledky) ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre jeho nezákonnosť, má aj oslobodenie spod obžaloby, ak k nemu došlo z určitých dôvodov. Právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia nemá iba ten, kto si obvinenie zavinil sám, a ten kto bol spod obžaloby oslobodený, alebo proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené iba preto, že nie je za spáchaný trestný čin zodpovedný, alebo že by mu bola udelená milosť, alebo že trestný čin bol amnestovaný.

Ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní fyzická osoba vynaložila náklady na trovy obhajoby smerujúce k odstráneniu nežiaducich právnych dôsledkov na obvineného (žalobcu), štát zodpovedá za takto vzniknutú škodu podľa § 1 ods. 1, § 3 ods. 1 písmeno a/ zák. č. 514/2003 Z. z., a to bez ohľadu na skutočnosť, či v trestnom konaní bol obvinenému obhajca ustanovený alebo či si ho zvolil sám. Je ústavne zaručeným právom každého mať právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom (Ústava SR, čl. 47 ods. 2, Listina základných práv a slobôd čl. 37 ods.2). V súlade s § 34 ods. 1 tretia veta Trestného poriadku, obvinený má právo zvoliť si obhajcu a s ním sa radiť aj počas úkonov vykonávaných orgánom činným v trestnom konaní alebo súdom, pričom nie je rozhodujúce v ktorom štádiu trestného konania si obvinený obhajcu zvolí .

V súvislosti so zvolením si obhajcu žalobcovi nepochybne vznikli trovy. Tu treba povedať, že žalobcovi nič nebránilo zvoliť si na zastupovanie v trestnej veci aj dvoch zástupcov. Námietka žalovanej v tomto smere preto nie je dôvodná. Štát zodpovedá za vznik škody, ktorej sa v danom prípade nemôže zbaviť.

Súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo 183/2009, v ktorom konštatoval, že na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov ak sa ich postup ukáže ako mylným zasahujúci do základných práv. V takej situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo. Ďalej z neho okrem iného vyplýva, že nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením je špecifickým prípadom zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z..

Ďalej poukazuje aj na rozsudok NS SR 3Cdo 194/2010 a tiež rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co 3/2010, kde sa taktiež konštatuje, že v súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím (vedením) trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsudzujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Rozhodovanie súdov podľa tohto zákona sa ustálilo, medzi iným na názore, že ten, proti komu bolo trestné konanie zastavené alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa ustanovenia § 1 až § 4

zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Na to nadviazal záver, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu je, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu bola odčinená.

Zákon č. 514/2003 Z.z. zakladá objektívnu zodpovednosť štátu, ktorej sa nemôže zbaviť. Rozhodujúcim kritériom zákonnosti konania vedeného orgánom verejnej moci je výsledok tohto konania.

Zákon č. 514/2003 Z.z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby, judikatúra dospela však k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

K námietke pasívnej legitímácie a nedostatku právomoci súdu v tomto spore súd uvádza, že v zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z.z. v mene štátu koná Ministerstvo spravodlivosti SR, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu

Súd konštatuje, že nejde ani o jednu z uvedených možností.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zák. č. 514/2003 Z.z. koná vo veci náhrady škody v mene štátu Ministerstvo vnútra SR ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu
2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

V predmetnej veci žalobcom podanú sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove Uznesením Pv 62/09-8 zo dňa 19.2.2009 zamietol ako nedôvodnú a následne prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove podal na Okresný súd v Bardejove na žalobcu dňa 1.7.2009 obžalobu .

Ďalej podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z.z. koná vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, Generálna prokuratúra SR, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu, v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Zákonom č. 412/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z. sa s účinnosťou od 1.1.2013 zmenilo aj ustanovenie § 4 zák. č. 514/2003 Z.z., ktoré určovalo orgán konajúci v mene štátu. V zákone č. 412/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 514/2003 Z.z. absentujú prechodné ustanovenia, je potom potrebné vychádzať pri rozhodovaní z ustanovenia § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení s účinnosťou od 1.1.2013. Pasívna legitímácia je stav, ktorý znamená, že subjekt práva je nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva. K pasívnej legitímácii sa súd vyjadruje v rozhodnutí vo veci samej vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním. Riadne označenie štátu ako žalovaného účastníka konania je náležitosťou riadneho návrhu na začatie konania. Štát je ako účastník konania označený riadne, ak je súčasne s ním označený príslušný štátny orgán, ktorý bude za štát konať. (§ 79 ods. 1, OSP). Neoznačenie toho, kto má za štátu konať, má za následok neúplnosť návrhu so súčasným vznikom povinnosti súdu pokúsiť sa o odstránenie tejto vady postupom podľa § 43 O.s.p. Znenie ustanovenia § 4 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom po 1.1.2013, hovorí, že vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník policajného zboru, a 1/ prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru alebo povereného príslušníka policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo 2/ vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

Na to, aby vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, podľa § 3 ods. 1 v mene štátu konalo Ministerstvo vnútra SR, musia byť splnené kumulatívne podmienky, a to, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník policajného zboru a prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa policajného zboru alebo povereného príslušníka policajného zboru a zároveň nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu.

V súdnej veci prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove Uznesením Pv 62/09-8 zo dňa 19.2.2009 zamietol ako nedôvodnú. následne prokurátor Okresnej prokuratúry v Bardejove podal na Okresný súd v Bardejove na žalobcu dňa 1.7.2009 obžalobu .

Súd preto vychádzal v tejto veci zo znenia ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z.z., v znení účinnom po 1.1.2013. Teda orgánom, ktorý má v mene štátu konať je Generálna prokuratúra SR.

Náhrada škody žalobcu pozostáva z náhrady trov konania, ktoré žalobcovi vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie (§18 ods. 1 uvedeného zákona).

Súčasťou trov konania, sú trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom (§18 ods. 3).

Nie je sporné, že žalobca v trestnom konaní bol zastúpený advokátom JUDr. Motykom, ktorý si uplatnil odmenu za právnu pomoc v zmysle vyhlášky č číslo 655/2004 Z.z. vo výške 1.229,64 eur, ktorú mu žalobca aj zaplatil.

Predmetnom konania je zaplatenie žalovanej sumy 1.229,64 eur s príslušenstvom, ktorá predstavuje tarifnú odmenu a hotové výdavky za právne zastupovanie v trestnom konaní JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi AK Stropkov.

Túto odmenu vyčíslil právny zástupca žalobcovi dňa 24.07.2013 v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a pri výpočte tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby podľa § 12 ods. 6 AT

Výpočtový základ pre rok 2011 (§1 ods. 3 AT) - 741,00 eur, jeden úkon právnej služby pri § 284 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (§ 12 ods. 3 písm. b/ AT) - 92,62 eur;

Výpočtový základ pre rok 2012 (§1 ods. 3 AT) - 763,00 eur, jeden úkon právnej služby pri § 284 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (§ 12 ods. 3 písm. b/ AT) - 95,37 eur;

Výpočtový základ pre rok 2013 (§1 ods. 3 AT) - 781,00 eur, jeden úkon právnej služby pri § 284 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (§ 12 ods. 3 písm. b/ AT) - 97,62 eur;

A. Odmena obhajcu

1. Prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom dňa 1.6.2011 (§ 14 ods. 1 písm. a/ AT) - 92,62 eur

2. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 22.3.2012 na OS Bardejov (§ 14 ods. 5 písm. b/ AT)- 95,37 eur.

3. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 26.9.2012 na OS Bardejov (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT)- 95,37 eur.

4. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 10.12.2012 na OS Bardejov (§ 14 ods. 5 písm. b/ AT)- 95,37 eur.

5. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 28.12.2012 na OS Bardejov (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT)- 95,37 eur.

6. Účasť na hlavnom pojednávaní dňa 14.2.2013 na OS Bardejov (§ 14 ods. 1 písm. c/ AT)- 97,62 eur.

Spolu : 571,72 eur.

B. Hotové výdavky

1. Režijný paušál: (§ 16 ods. 3 AT)

- 1 úkon po 7,41 eur (rok 2011) - 7,41 eur

- 4 úkony po 7,63 eur (rok 2012) - 30,52 eur

- 1 úkon po 7,81 eur (rok 2013) - 7,81 eur

2. Cestovné Stropkov-Bardejov a späť (52 km x 2) motorovým vozidlom TOYOTA RAVE EČ SP-111 AH

- 22.3.2012 (sadzba 0,29 eur/km) 0,29 x 104 km - 30,16 eur

- 26.9.2012 (sadzba 0,30 eur/km) 0,30 x 104 km - 31,20 eur

- 10.12.2012 (sadzba 0,29 eur/km) 0,29 x 104 km - 30,16 eur

- 28.12.2012 (sadzba 0,29 eur/km) 0,29 x 104 km - 30,16 eur

- 14.2.2013 (sadzba 0,29 eur/km) 0,29 x 104 km - 30,16 eur

Špecifikácia výpočtu cestovného - TOYOTA RAVE: spotreba paliva: 8,6 litra/100 km (0,086 l/km) cena pohonných hmôt: 22.3.2012 (nákup PHM 21.3.2012) 1,325eur/l x 0,086 = 0,11 eur/km + 0,18 eur/km

sadzba základnej náhrady = 0,29 eur/km, 26.9.2012 (nákup PHM 19.9.2012) 1,350eur/l x 0,086 = 0,12 eur/km + 0,18 eur/km sadzba základnej náhrady = 0,30 eur/km 10.12.2012 (nákup PHM 7.12.2012)

1,263eur/l x 0,086 = 0,11 eur/km + 0,18 eur/km sadzba základnej náhrady = 0,29 eur/km 28.12.2012 (nákup PHM 7.12.2012) 1,263eur/l x 0,086 = 0,11 eur/km + 0,18 eur/km sadzba základnej náhrady =

0,29 eur/km 14.2.2013 (nákup

.PHM 7.2.2013) 1,258eur/l x 0,086 = 0,11 eur/km + 0,18 eur/km sadzba základnej náhrady = 0,29 eur/km.

3. Náhrada za stratu času (NČS): (§ 17 ods. 1 AT)

Náhradu za stratu času podľa advokátskej tarify - vyhl. č. 655/2004 Z.z. účtuje vo výške 1/60 výpočtového základu - 22.3.2012 Stropkov - Bardejov 4 začaté polhodiny - 50,84 eur, 26.9.2012 Stropkov - Bardejov 4 začaté polhodiny - 50,84 eur, 10.12.2012 Stropkov - Bardejov 4 začaté polhodiny - 50,84 eur, 28.12.2012 Stropkov - Bardejov 4 začaté polhodiny - 50,84 eur, 14.2.2013 Stropkov - Bardejov 4 začaté polhodiny - 52,04 eur, hotové výdavky spolu : 452,98 eur.

Rekapitulácia : Odmena obhajcu 571,72 eur, Hotové výdavky 452,98 eur, spolu 1024,70 eur DPH 20% 204,94, spolu s DPH - 1229,64 eur.

Pokiaľ ide o námietku žalovanej týkajúcej sa uplatnených nákladov cestovného, žalovaná nijako nevyvrátila tvrdenia žalobcu, že na príslušné úkony cestoval osobným motorovým vozidlom a že sa ich prípadne nezúčastnil.

Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným, súd ma za to, že tento nárok nie je premlčaný, nakoľko rozsudok OS Bardejov 2T/116/2009 nadobudol právoplatnosť dňa 2.3.2013 (vtedy sa žalobca dozvedel o škode), žiadosť o predbežné prerokovanie nároku bola doručená MV SR 13.9.2013, GP SR dňa 24.9.2013. Lehota 6-tich mesiacov na plnenie uplynula dňa 24.3.2014 a žaloba na súd bola podaná dňa 20.5.2014, t.j. včas.

Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa duplicitného uplatnenia nároku na náhradu trov konania, súd poukazuje na to, že vo veci tunajšieho súdu č.k. 5C /298/2014 doposiaľ nebolo rozhodnuté a v uvedenej veci sa žalobca domáha náhrady škody, ktorá mu vznikla s právnym zastúpením advokátom JUDr. Igorom Šafrankom a nie JUDr. Motykom.

Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi škodu vo výške 1229,64 eur s prísluš. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Žalobca si uplatnil i úrok z omeškania 5,25 % zo sumy 1.229,64 eur od 14.3.2014 do zaplatenia

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú Občianskym zákonníkom.

Súd má za to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, že žalovaný sa dostal do omeškania dňom 14.3.2014, nakoľko dňa 24.9.2013 bola žalovanému doručená žiadosť o predbežné prerokovanie nároku. Podmienkou žalovateľnosti v tomto konaní uplatnených nárokov je podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., zároveň podľa § 16 ods. 1 cit. zákona môže príslušný orgán uspokojiť nárok na náhradu škody do šiestich mesiacov od prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Keďže táto žiadosť bolo žalovanému doručená 24.9.2013 lehota šiestich .mesiacov uplynula 24.3.2014 a nasledujúcim dňom 25.3.2014 sa žalovaný dostal do omeškania.

Pokiaľ sa týka výšky úroku z omeškania vychádzajúc z nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. k 25.03.2014, základná úroková sadzba bola 0,25 % a zvýšenie o 5 percentuálnych bodov predstavuje hodnotu 5,25 %. Vzhľadom na uvedené súd v prevyšujúcej časti uplatneného úroku z omeškania návrh žalobcu zamietol.

Čo sa týka zamietnutej časti v sume 83,06 eur s príslušenstvom súd poukazuje na ust. § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. veta druhá - súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Aj keď právny zástupca žalobcu uviedol, že si uplatňuje tento nárok v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, súd je toho názoru, že uplatnený nárok je potrebné posúdiť práve podľa § 18 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. ktorý vyslovene hovorí o nákladoch na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a preto nárok v tejto časti aj s uplatneným príslušenstvom zamietol

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

V danom prípade žalobca mal neúspech len v nepatrnej časti, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania.

Podľa § 151 ods. 7 O. s. p. súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vyjadrenú percentom, t.j. v rozsahu 100 %, pričom o výške takto priznaných trov súd rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.